

**A Magyar Nemzeti Bank 6/2017. (V.30) számú ajánlása
az együttesen finanszírozott vállalati adósokkal szembeni követelések megegyezésen alapuló
átstrukturálási folyamatáról**

I. Az ajánlás célja és hatálya

A nem teljesítő vállalati hitelek magas aránya súlyos terhet jelent a magyar bankrendszer számára, amely negatív hatással van a hitelezési tevékenységre, valamint a hitelezők kitétségére, és hosszantartó bizonytalanságot eredményez mind a hitelezők, mind az adósok számára.

A Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) kiemelt célja, hogy a nem teljesítő kitétségek csökkentése érdekében elősegítse az adósok fizetőképességének helyreállítását üzletmenetük folyamatosságának biztosítása mellett, hozzájáruljon a nem teljesítő vállalati kitétségek részarányának csökkentéséhez, egyben megakadályozza a jövőben hasonló méretű, illetve összetételű portfólió ismételt felépülését. Az MNB a jelen ajánlásban összefoglalja azokat a magatartásokat és jó gyakorlatokat, amelyek teljesítését a fenti célok elérése érdekében elvárja a hitelezőktől.

Az MNB a vállalati nem teljesítő portfólió arányának csökkentésében kiemelt szerepet tulajdonít a hitelezők közötti, illetve a hitelezők és az adósok közötti konstruktív és jóhiszemű együttműködésnek. Ezzel összhangban jelen ajánlás iránymutatást, keretet biztosít a megegyezésen alapuló átstrukturálás folyamatához, amelynek sikeressége esetén elkerülhető az általában hosszadalmasabb és költségesebb bírósági végrehajtási eljárás. Keret biztosításként az ajánlás célja elsősorban elvek megfogalmazása, azonban az átstrukturálási folyamat során az ezen elveknek történő megfelelés különböző konkrét módokon történhet, figyelembe véve az adott eset összes körülményét, a tanácsadók javaslatait és az átvilágítások során szerzett információkat. Ennek megfelelően az MNB nem várja el a hitelezőktől, hogy az ajánlás átstrukturálási folyamatra vonatkozó rendelkezéseit minden esetben azonosan alkalmazzák; és az ajánlás ekként nem eredményez általános megfelelési kötelezettséget az intézményi hitelezők számára az adósokkal vagy egymás között fennálló jogviszonyaikban.

Az ajánlás az MNB-nek a megegyezésen alapuló átstrukturálási folyamatra vonatkozó javaslatait az együttesen finanszírozott vállalati adósokkal szembeni követelések vonatkozásában fogalmazza meg, azonban az MNB megfontolásra javasolja, hogy annak címzettje saját döntése alapján az ágazati szabályok és tevékenységi sajátosságok figyelembevételével a saját átstrukturálási folyamatának hatékonyabbá tétele érdekében más, az ajánlás hatálya alá nem tartozó eljárásaiban is alkalmazza. Az MNB megfontolásra javasolja, hogy az ajánlást a hitelezők olyan, fedezet érvényesítésével összefüggő eljárásokban is alkalmazzák, amelynek során a szerződésmódosítás külön engedélyt nem foglal magában, hanem az kizárólag a fedezet megegyezéses úton történő érvényesítéséről szól.

Jelen ajánlás címzettjei:

- a) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény szerinti pénzügyi intézmény,
- b) a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény szerinti befektetési vállalkozás, és
- c) a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény szerinti hitelbiztosítási szerződéskötésre jogosult biztosító és viszontbiztosító

(a továbbiakban együtt: intézményi hitelező).

A jelen ajánlásban foglalt felügyeleti elvárások az alábbi, együttesen finanszírozott vállalati adósokkal szembeni követelésekre alkalmazandók:

- a) olyan társfinanszírozás révén keletkezett követelés, amely a nem teljesítő kitettségre és az átstrukturált követelésre vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 39/2016. (X. 11.) MNB rendelet [a továbbiakban: 39/2016. (X. 11.) MNB rendelet] 5. §-a alapján nem teljesítő kitettségnek számít és teljes összege (akár külön-külön, akár ügyfélcsoport különböző tagjainak nyújtott társfinanszírozás esetében az ügyfélcsoport tagjaival szemben fennálló követelésekkel együttesen) meghaladja az 1 milliárd forintot, vagy forinttól eltérő pénznemben fennálló követelés esetében az MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyamon átszámított összeg meghaladja az 1 milliárd forintot;
- b) az együttesen finanszírozott vállalati adósnak pénzügyi nehézségei vannak, és az adós vagy az érintett ügyfélcsoport tagjai több intézményi hitelezővel szembeni, különálló kötelezettségeinek együttes összege meghaladja az 1 milliárd forintot, vagy forinttól eltérő pénznemben fennálló követelés esetében az MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyamon átszámított összeg meghaladja az 1 milliárd forintot;
- c) az a) és b) pont szerinti követelések megvásárlásból vagy biztosításából származnak, vagy
- d) pénzügyi szolgáltatással, kiegészítő pénzügyi szolgáltatással, befektetési szolgáltatással, biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységgel összefüggésben vagy intézményi hitelezőként egyébként olyan adóssal vagy ügyfélcsoport valamely tagjával szemben áll fenn, amely vonatkozásában az a) vagy b) pont szerinti követelés is fennáll.

A jelen ajánlásban foglaltak végrehajtását nem várja el az MNB azon – az ajánlás hatálya alá tartozó – együttesen finanszírozott vállalati adósokkal szembeni követelések vonatkozásában, amelyek esetében a jelen ajánlás alkalmazása kezdő időpontjában az adós és az intézményi hitelezők között már megkezdett, aktív és kölcsönös kommunikáció van folyamatban a szerződés átstrukturálása tekintetében vagy az adóssal szemben egyéb, jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárás van folyamatban. Nem alkalmazandók továbbá a jelen ajánlásban foglalt elvárások, amennyiben az adós – a 2. pontban meghatározottak alapján – nem minősül együttműködőnek, vagy ha a jelen ajánlás szerinti megegyezésen alapuló adósságrendezési folyamatot lefolytatták, de az nem érte el a célját, illetve ha az átstrukturálás sikeresen lezajlott, de az adós a megállapodásban foglaltak lezárulását megelőzően ismételten átstrukturálást kezdeményez. Az MNB nem várja el az ajánlásban foglaltak alkalmazását abban az esetben sem, ha az adós vagy az érintett ügyfélcsoport tagjai összes, hazai, EGT-tagállamban és harmadik országban székhellyel rendelkező intézményi hitelezőkkel szemben fennálló nem teljesítő vagy a közeli jövőben várhatóan nem teljesítővé váló kötelezettségein belül összességében többséget képviselnek azok a kötelezettségek, vagy a fedezetek tekintetében rangsorban előnyösebb helyen állnak azok a kötelezettségek, amelyek olyan hitelezőkkel szemben állnak fent, amelyek nem tartoznak az ajánlás hatálya alá.

II. Értelmező rendelkezések

1. A jelen ajánlás alkalmazásában:

- 1.1. *átstrukturálási folyamat*: az együttesen finanszírozott vállalati adós és az intézményi hitelező közötti, önkéntes, jogszabályon alapuló adósságrendezési eljáráson kívüli átstrukturálási

- eljárás, amelynek célja, hogy annak eredményeképpen a 39/2016. (X. 11.) MNB rendelet 8-11. §-ában meghatározott követelés jöjjön létre;
- 1.2. *átstrukturálási kollégium*: megegyezésen alapuló megállapodást elősegítő kollégium, együttműködő együttesen finanszírozott vállalati adós esetén az intézményi hitelezők által az egymás közötti, valamint az intézményi hitelezők és az adós közötti kapcsolat támogatására létrehozott szerv;
 - 1.3. *befolyásmentes személy*: a követeléssel kapcsolatos ügyletekben nem érintett, így az információk független értékelésére képes személy;
 - 1.4. *együttesen finanszírozott vállalati adós*: olyan gazdasági társaság, illetve a rá alkalmazandó külföldi jog alapján annak minősülő jogalany, amely részére több intézményi hitelező társfinanszírozást nyújtott, vagy amellyel szemben több intézményi hitelezőnek különálló követelése van, ideértve az olyan gazdasági társaságot is, amely a fenti finanszírozás vagy követelés tekintetében fedezetet nyújtott;
 - 1.5. *fedezet*: a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentummal létrehozott, valamint jogszabályi rendelkezés alapján keletkezett, a követelés visszafizetését, illetve az intézménynek az adott követeléssel összefüggésben keletkezett követeléseinek egyéb (nem az eredeti szerződésben rögzítetteknek való) módon történő megtérülését biztosító zálogjog, kezesség, garancia, továbbá bármely egyéb, biztosítékul szolgáló jogi kikötés vagy szerződés (beleértve a beszedési jogokat, opciós jogokat és a biztosítéki engedményezést);
 - 1.6. *független tanácsadó*: az adott ügytől függetlenül az intézményi hitelezők vagy az együttesen finanszírozott vállalati adós által megbízott független szakértő, aki közreműködik a megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás sikeres és megfelelő időben történő lebonyolításában;
 - 1.7. *független üzleti átvilágítás*: az üzleti tevékenységnek, az adós vagy annak ügyfélcsoportja kereskedelmi és pénzügyi pozíciójának független tanácsadó által végzett, objektív értékelésen alapuló vizsgálata, amely magában foglalhatja stressztesztek alkalmazását, kereskedelmi és piaci pozíció elemzést, becslést a profitra és pénzforgalomra vonatkozóan, üzleti és pénzügyi stratégiák értékelését, pénzügyi, jogi, adózási szempontú átvilágítást;
 - 1.8. *haladék*: a megegyezésen alapuló de facto, illetve az esetlegesen ezt követő szerződésen alapuló átmeneti időszak, amelynek időtartama alatt az intézményi hitelezők tartózkodnak az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szembeni jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárás megindításától, bármilyen követelés vagy az ilyen hitelezők javára nyújtott fedezet érvényesítésére irányuló lépés megtételétől;
 - 1.9. *jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárás*: végrehajtási eljárás (ideértve fedezet bíróságon kívüli úton történő érvényesítését is), csődeljárás, kényszertörlesztési eljárás, per, választott bírósági eljárás, fizetési képtelenségi eljárás vagy felszámolási eljárás, ide nem értve a fizetési meghagyásos eljárást;
 - 1.10. *követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentumok*: minden olyan dokumentum, amely
 - a) követelést hoz létre,
 - b) rögzíti a követelés feltételeit,
 - c) a követelés biztosítására fedezetet hoz létre vagy módosít,
 - d) a fedezetekkel összefüggő értékbecsléseket tartalmazza,

- e) lefekteti a követeléssel kapcsolatos eljárások vagy a követeléssel kapcsolatos bizonyos jogviszonyok szabályait (pl. hitelezők közötti megállapodás, hátrасoroltságról szóló megállapodás),
 - f) a követelés vonatkozásában kamat-, árfolyam- vagy egyéb kockázat kezelése érdekében fedezeti vagy egyéb kockázatmentesítési (pl. biztosítási) ügyletet hoz létre,
 - g) követeléssel összefüggésben tett, megkötött vagy kibocsátott kimutatást, bizonylatot, követelés- vagy kötelezettség elengedést, joglemondást, megállapítást tartalmaz, és
 - h) a követelés tekintetében a fentiekhez hasonló jelentőséggel rendelkezik az együttesen finanszírozott vállalati adós és az intézményi hitelező közötti, illetve az intézményi hitelezők egymás közötti kapcsolatának szempontjából.
- 1.11. *nem teljesítő kitettség*: a 39/2016. (X. 11.) MNB rendelet 5. §-ában meghatározott kitettség;
- 1.12. *pénzügyi nehézség*: az adós pénzügyi kötelezettségvállalásainak az eredeti szerződési feltételek szerinti teljesítését aktuálisan vagy a közeljövőben ténylegesen vagy valószínűsíthetően, jelentősen és tartósan akadályozó helyzet (például fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet);
- 1.13. *társfinanszírozás*: az ügyfél- és partnerminősítés, valamint a fedezetértékelés prudenciális követelményeiről szóló 40/2016. (X. 11.) MNB rendelet [a továbbiakban: 40/2016. (X. 11.) MNB rendelet] szerinti fogalom;
- 1.14. *ügyfélcsoport*: a 40/2016. (X. 11.) MNB rendelet szerinti fogalom.

III. Általános rendelkezések

2. A jelen ajánlásban foglaltak alkalmazása során nem minősül együttműködőnek az az együttesen finanszírozott vállalati adós,
- a) aki nem értesíti megfelelő időben intézményi hitelezőit pénzügyi nehézségeinek részleteiről, különösen, ha fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzettel áll szemben,
 - b) aki legalább kettő alkalommal bizonyítható módon elutasítja a kapcsolatfelvételt, elmulasztja a válaszadást bármelyik intézményi hitelező megkeresésére (a kapcsolatfelvétel elutasításának tekintendő az is, ha az adós a vonatkozó leveleket megkapja, de nem reagál rájuk),
 - c) aki elutasítja a helyzetértékeléshez szükséges azon releváns információk megadását az intézményi hitelezők számára, amelyek a helyzetértékeléshez, megoldási lehetőségek kidolgozásához nem állnak rendelkezésükre, illetve szándékosan valótlan információt ad az intézményi hitelezők számára a megegyezésen alapuló adósságrendezési folyamat időtartama alatt,
 - d) aki elutasítja az intézményi hitelezők által felkínált megoldási lehetőségeket anélkül, hogy reális vagy elfogadható alternatív ajánlatot tett volna,
 - e) aki valamely, fedezeti körbe tartozó eszközt harmadik fél vagy az átstrukturálási folyamatban részt nem vevő intézményi hitelező számára elidegeníti vagy megterheli az érintett intézményi hitelezők hozzájárulása nélkül a megegyezésen alapuló adósságrendezési folyamat időtartama alatt (kivéve, ha ez a szokásos üzletmenet keretében történik, és nincs erre vonatkozó korlátozás a követeléssel, illetve a haladékkal összefüggésben keletkezett dokumentumokban),
 - f) aki megszegi a haladékról szóló szerződést vagy a megegyezésen alapuló adósságrendezésre vonatkozó megállapodást,

- g) aki megszegi a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentum bármely olyan rendelkezését, amelynek teljesítése a pénzügyi nehézség ellenére lehetséges és amelynek teljesítéséről az intézményi hitelezők nem mondtak le, vagy amely teljesítésre vonatkozó kötelezettségtől az intézményi hitelezők nem tekintettek el,
 - h) aki bármely intézményi hitelező részére nem ad közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt felhatalmazást arra, hogy az intézményi hitelező a többi intézményi hitelező részére a 11. pontban foglalt információt átadja, vagy
 - i) amennyiben az érintett adós, valamint az adóssal egy ügyfélcsoportba tartozónak nem minősülő, de a kérdéses adóshoz tulajdonosi vagy menedzsment aspektusból kapcsolódó más ügyfél korábbi hitelkapcsolat során az a)-h) pontok bármelyikét megvalósította és ez alapján, az eset összes körülményét figyelembe véve az érintett intézményi hitelezők többsége arra a következtetésre jut, hogy az adóssal történő, jelen ajánlás szerinti együttműködés nagyobb kockázatot jelent az érdekeik védelme szempontjából, mint annak hiánya.
3. Az MNB a jelen ajánlás alkalmazását a vonatkozó, hatályos jogszabályi kereteken belül várja el, az ajánlás alkalmazása nem eredményezheti a hatályos jogszabályok, így különösen a jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárásra, a versenyszabályozásra, valamint az adatvédelemre vonatkozó előírások megsértését.

IV. A független tanácsadók szerepe

- 4. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézményi hitelezők bevonnak külső, független tanácsadót – az esettől függően például pénzügyi tanácsadó, jogi tanácsadó, adótanácsadó, tárgyalási szakértő, pénzügyi átstrukturálási szakértő – a felek közötti együttműködés és a későbbi megegyezés elősegítése érdekében. Célszerű továbbá az intézményi hitelezők által az együttesen finanszírozott vállalati adós ösztönzése arra, hogy független tanácsadó közreműködését vegye igénybe.
- 5. Az MNB javasolja, hogy az intézményi hitelezőket a megegyezésen alapuló megoldáskeresési folyamatban segítő tanácsadó lehetőleg olyan személy legyen, aki az adott társfinanszírozás által érintett piaci környezetet ismeri és rendelkezik átstrukturálással kapcsolatos tapasztalattal. Az MNB javasolja, hogy e tanácsadó ne olyan személy legyen, aki korábban közreműködött az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szembeni követeléseket megalapozó szerződések megkötésében vagy egyébként az érintett követelésekkel kapcsolatban az intézményi hitelező vagy hitelezők részére korábban tanácsot nyújtott.
- 6. A független tanácsadó bevonására vonatkozó döntés meghozatala során mérlegelni indokolt, hogy a független tanácsadók megbízásával járó költségek és az az alapján elérhető előnyök hogyan viszonyulnak egymáshoz.
- 7. Az MNB jó gyakorlatnak tartja és a felek közötti együttműködést és a későbbi sikeres megegyezést elősegítheti, ha az intézményi hitelezők közös tanácsadót bíznak meg vagy közös tanácsadót javasolnak, akit az együttesen finanszírozott vállalati adós bíz meg. Mindez nem befolyásolja az egyes intézményi hitelezők azon jogát, hogy saját tanácsadót bízzanak meg saját érdekeik képviselésére, azonban ilyen esetben ajánlott az egyes tanácsadók együttműködése a különböző intézményi hitelezői érdekek összehangolása érdekében.

8. Az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós közötti eltérő megállapodás hiányában indokolt, hogy a független tanácsadók bevonásából eredő költségeket az a fél viselje, akinek megbízásából a független tanácsadó eljár. Az intézményi hitelezők közös tanácsadójával kapcsolatos költségeket – eltérő megállapodás hiányában – indokolt a tanácsadó által képviselt intézményi hitelezők között megosztani, a hitelezők érintett követelésben, a megbízás időpontjában fennálló kitettségeinek arányában vagy olyan szempontok figyelembevételével, mint a hitelező kitettségeinek, kockázatviselésének mértéke és kielégítési sorrendben elfoglalt helye.
9. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézményi hitelezők, az együttesen finanszírozott vállalati adós részéről történő független tanácsadó bevonásának indokoltsága esetén, engedélyezik az adós számára a független tanácsadóval kapcsolatos észszerű költségek fedezésére szánt források elkülönítését az eljárás során.
10. Ajánlott, hogy amennyiben a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentumok alapján az intézményi hitelezők független tanácsadókkal kapcsolatos költségei nem képezik részét a fedezettel biztosított követeléseknek, úgy az átstrukturálási folyamat során az intézményi hitelezők lépéseket tegyenek ennek rendezésére. Ajánlott, hogy amennyiben megállapodás alapján a független tanácsadó díjait egy vagy több intézményi hitelező előlegezi, úgy azok fedezetet kaphassanak a költségek megtérítése vonatkozásában.

V. Az intézményi hitelezők egymás közötti és az intézményi hitelezők együttesen finanszírozott vállalati adósokkal történő együttműködését szolgáló koordinációs mechanizmusok

11. Az MNB elvárja az intézményi hitelezőktől, hogy – az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szembeni követelésekkel összefüggésben keletkezett dokumentumok eltérő rendelkezése hiányában – az együttesen finanszírozott vállalati adós pénzügyi nehézségeiről történő tudomásszerzést követően arról haladéktalanul tájékoztassák a többi intézményi hitelezőt. Ennek megvalósíthatósága érdekében az MNB javasolja, hogy az intézményi hitelezők az egymással, illetve az együttesen finanszírozott vállalati adóssal történő szerződéskötés keretében rendelkezzenek a banktitoknak minősülő információk intézményi hitelezők között történő megoszthatóságáról. Ennek hiányában az intézményi hitelezőknek javasolt haladéktalanul kérni az együttesen finanszírozott vállalati adóst a rá vonatkozó banktitok kiszolgáltathatóságának közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalására vagy az erre történő felhatalmazás megadására.
12. Az MNB elvárja, hogy miután az intézményi hitelezők tájékoztatták egymást az együttesen finanszírozott vállalati adós fennálló vagy várhatóan bekövetkező pénzügyi nehézségeiről, vizsgálják meg a rendelkezésre álló információk alapján egy átstrukturálási kollégium felállításának szükségességét. Az MNB jó gyakorlatnak tartja az átstrukturálási kollégium létrehozását – melynek elsődleges célja az intézményi hitelezők egymás közötti, valamint az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós közötti hatékony információ megosztás biztosítása, az intézményi hitelezők tevékenységének és adóssal való kommunikációjának koordinálása, továbbá a viták rendezésére szolgáló platform biztosítása és adott esetben az intézményi hitelezők közös tanácsadóinak utasítása, koordinálása – minden olyan esetben, ahol az adós vagy az ügyfélcsoport finanszírozásának összetettsége, az intézményi hitelezők nagy száma, az intézményi hitelezők vagy az általuk nyújtott finanszírozások típusainak különbözősége, a finanszírozásokban érintett különböző joghatóságok száma vagy más hasonló körülmény ezt indokoltá teszi.

13. Átstrukturálási kollégium létrehozása esetén az MNB javasolja egy olyan eljárásrend kidolgozását, mely tartalmazza az együttműködés megvalósulásának irányadó szabályait, így legalább az alábbiakat:
- a) az egyes intézményi hitelezők, az intézményi hitelezők és együttesen finanszírozott vállalati adósok, valamint – amennyiben független tanácsadók bevonására kerül sor – az intézményi hitelezők és a független tanácsadók közötti kapcsolattartás és információ megosztás módját és részleteit;
 - b) a döntéshozatali jogköröket, ideértve az intézményi hitelezők között kötelezően konzultációt igénylő esetkörök meghatározását, vagy például azt, hogy mennyi támogató szavazat szükséges a kollégium létrehozásához, szükséges-e esetleg több átstrukturálási kollégium létrehozása hitelezői osztályonként vagy más szempontok alapján;
 - c) a döntéshozatali eljárás főbb lépéseit és időkereteit;
 - d) a felmerülő költségek és díjak esetleges megosztását.
14. Az MNB jó gyakorlatnak tartja az átstrukturálási kollégiumon belül egy vezetői szereppel bíró intézményi hitelező kijelölését, aki gondoskodik a kollégium működésének koordinálásáról, valamint az együttesen finanszírozott vállalati adóssal történő kapcsolattartásról. Javasolt, hogy az átstrukturálási kollégiumban – amennyiben erről rendelkezés még nem született – a vezetői szerepet az összegszerűen legnagyobb kitettséggel rendelkező intézményi hitelező vagy az az intézményi hitelező lássa el, amely addicionális finanszírozást szándékozik nyújtani az átstrukturálás keretében. Emellett javasolt, hogy amennyiben az átstrukturálási folyamat több együttesen finanszírozott vállalati adóst érint, az intézményi hitelezők kezdeményezzék egy olyan személy kijelölését az adósi oldalon, aki – megfelelő képviseleti felhatalmazás birtokában – az együttesen finanszírozott vállalati adósok nevében elsődleges kapcsolattartóként felel az átstrukturálási eljárás végrehajtásáért, vagy ennek hiányában minden adós esetében kerüljön kijelölésre egy kapcsolattartó személy.
15. Átstrukturálási kollégium létrehozásának hiányában is elvárt az intézményi hitelezőktől a 13. pont a) alpontjában megfogalmazottak teljesítése, kivéve amennyiben az ott megfogalmazott szabályokat a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentumok tartalmazzák az átstrukturálási folyamatban érintett intézményi hitelezők mindegyike vonatkozásában.
16. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az átstrukturálási kollégium tagjai, illetve annak hiányában az intézményi hitelezők
- a) összehasonlítják és összehangolják az értékelési, átvilágítási folyamataikat és – amennyiben szükségesnek ítélik meg – a független üzleti átvilágítást, valamint döntéshozatali folyamataikat;
 - b) megfelelő időben tájékoztatják a többi intézményi hitelezőt a megegyezésen alapuló eljárás minden egyes szakaszában a főbb információkról;
 - c) tájékoztatják egymást az általuk megtett intézkedések státuszára, valamint az együttesen finanszírozott vállalati adósok pénzügyi helyzetének alakulására vonatkozó információkról (amennyiben vélelmezhető, hogy azok a többi intézményi hitelező számára nem állnak rendelkezésre, valamint rendelkeznek az erre vonatkozó felhatalmazással);
 - d) közös tanácsadó alkalmazása esetén közösen elfogadott elvek alapján hozzák meg a döntést a megfelelő engedélyekkel, szakmai tapasztalattal és szakmai hírnévvel rendelkező, független tanácsadó kiválasztása vonatkozásában;
 - e) különös figyelmet fordítanak a versenyjogi szempontból érzékeny információk intézményi hitelezők közötti közvetlen és az intézményi hitelezők tanácsadóin keresztül történő közvetett

megosztásának elkerülésére, illetve amennyiben szükségesnek tartják, befolyásmentes személyekből álló csoportot hoznak létre a független, összefoglaló jellegű értékelést tartalmazó tájékoztatás biztosítására;

- f) haladéktalanul tájékoztatják egymást arról, ha egyoldalúan jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárást szándékoznak indítani, illetve ha a követelést illetően fennálló érdekeltységük átruházásra került vagy fedezetet egyéb módon érvényesítettek, vagy ha a kockázatvállalás, illetve követelés összege csökken.

VI. Az együttesen finanszírozott vállalati adósok és intézményi hitelezők közötti kommunikáció

17. Az MNB kiemelten fontosnak tartja pénzügyi nehézség esetén az együttesen finanszírozott vállalati adós és az intézményi hitelezők közötti lehető leghamarabb történő kapcsolatfelvételt, illetve az eljárás során a kapcsolat folyamatos fenntartását.
18. Az információ megosztás teljeskörűsége érdekében biztosítani szükséges, hogy amikor az intézményi hitelező vagy hitelezők tudomására jut, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adós vagy adósok pénzügyi nehézségekkel küzdenek, minden érintett adós és hitelező vonatkozásában megtörténjen a kapcsolatfelvétel, kivéve, ha az adós vagy adósok addigra már felvették a kapcsolatot az intézményi hitelezővel vagy hitelezőkkel.
19. A kommunikációval kapcsolatos részletszabályokat lehetőség szerint a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentumokban, valamint átstrukturálási kollégium létrehozása esetén a 13. pontban meghatározott eljárásrendben szükséges meghatározni. Az MNB fontosnak tartja, hogy átstrukturálási kollégium hiányában is kijelölésre kerüljön az intézményi hitelezők részéről a kapcsolattartó személy, mivel ez nagymértékben elősegíti a felek közötti kommunikáció gyorsabbá és hatékonyabbá tételét. Ebből a megfontolásból az MNB jó gyakorlatnak tekinti, ha az intézményi hitelezők javasolják az együttesen finanszírozott vállalati adósoknak, hogy hasonlóképpen járjanak el, és kapcsolattartó személyt jelöljenek ki a gördülékeny együttműködés érdekében.
20. Az MNB indokoltnak tartja, hogy az intézményi hitelező az együttesen finanszírozott vállalati adósokkal, illetve a kapcsolattartókkal történő kapcsolatfelvétel és kommunikáció során úgy járjon el, hogy annak megtörténte utólag bizonyítható legyen.
21. Az MNB elvárja az intézményi hitelezőtől, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adós rendelkezésére bocsásson valamennyi olyan információt, amely elősegíti a kötelezettségek teljesítését.
22. Az MNB indokoltnak tartja, hogy az intézményi hitelezők a megegyezésen alapuló eljárás minden egyes szakaszában tájékoztassák az együttesen finanszírozott vállalati adóst vagy adósokat, illetve azok kapcsolattartóját a főbb információkról (például a de facto haladék biztosításának kezdetéről).

VII. A megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás belső szabályozásbeli elemei

23. Az MNB jó gyakorlatnak tekinti, ha az intézményi hitelező a megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás részletszabályait önálló vagy más belső szabályozás (pl. hitelkockázat kezelési szabályzat, követeléskezelési szabályzat) részeként, belső működésének sajátosságaihoz és a nem teljesítő vállalati hitelekkel kapcsolatos stratégiájához illeszkedően alakítja ki, legalább a következők meghatározásával:

- a) az együttesen finanszírozott vállalati adós valós fizetőképességének, esetleges pénzügyi nehézségeinek, illetve a nemteljesítést valószínűsíthető tényezők feltárását elősegítő eszközök és kritériumok, a lehetséges problémák minél hamarabb történő beazonosítása érdekében;
- b) az együttesen finanszírozott vállalati adós által jelzett vagy egyéb módon az intézményi hitelező tudomására jutott pénzügyi nehézség részleteinek vizsgálata, az átadott információk ellenőrzésére kialakított módszerek és határidők;
- c) az együttesen finanszírozott vállalati adós által jelzett vagy egyéb módon az intézményi hitelező tudomására jutott pénzügyi nehézségről a többi intézményi hitelező, illetve további érintett adósok tájékoztatási folyamata;
- d) a megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás során az intézményi hitelezők részére átadott információk kezelésének, nyilvántartásának rendje és módszere;
- e) az érintettekkel történő kapcsolattartás szabályai, kitérve a kapcsolatlétesítés és a kommunikáció formájára;
- f) az intézményi hitelező szervezetén belül a megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás lebonyolításáért felelős belső szervezeti egységek, valamint felelősségi körök;
- g) az intézményi hitelező által az együttesen finanszírozott vállalati adós fizetőképességének helyreállítását elősegítő eljárás, folyamatai, szervezeti megoldásai;
- h) a pénzügyi nehézségekkel küzdő együttesen finanszírozott vállalati adósok együttműködését elősegítő eszközök, különös tekintettel az adós vagy adósok teljeskörű tájékoztatására, ideértve a megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás folyamatának ismertetését, főbb lépéseit, az abban érintett feleket, valamint az eljárás előnyeit;
- i) átstrukturálási kollégium létrehozása esetén az átstrukturálási kollégiumban való részvétel vagy az abban történő vezető szerep ellátásának részletei;
- j) a követeléssel összefüggésben keletkezett dokumentumok azon tartalmi elemei, amelyek szabályozását az intézményi hitelező indokoltnak tartja társfinanszírozás nyújtása esetén, kitérve legalább a társfinanszírozást nyújtó hitelezők együttműködése, döntéshozatali eljárása, a kapcsolattartás és kézbesítés, a költségek esetleges megosztása és viselése, tanácsadók kiválasztása és a társfinanszírozásban fennálló részesedés elidegenítése szabályozásának igényére és az intézményi hitelező ezekkel kapcsolatos szempontjainak összefoglalására.

VIII. De facto haladék

24. Az MNB a de facto haladékot olyan ideiglenes magatartásformának tekinti, amelynek időtartama alatt a jelen ajánlás hatálya alá eső finanszírozást nyújtó intézményi hitelezők alapvetően tartózkodnak az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szembeni, jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárás kezdeményezésétől, bármilyen követelés vagy az ilyen hitelezők javára nyújtott fedezet érvényesítésére irányuló lépés megtételétől, a 26. pontban foglaltak figyelembevételével. A de facto haladék időtartama alatt az intézményi hitelezők pénzeszközön fenálló óvadékot, beszámítási jogot, beszedési jogot, biztosítéki célú engedményezést vagy vételi jogot és más hasonló jogosultságot kizárólag kivételesen és indokolt esetben, végső eszközként és azonnali vagy valószínűsíthetően elkerülhetetlen veszteség csökkentése érdekében, egymást informálva érvényesítenek. Az MNB elvárja, hogy azon intézményi hitelezők, akik a de facto haladék biztosításában indokolt módon esetleg nem vesznek részt, a fentiekkel azonos módon tájékoztassák a

többi intézményi hitelezőt minden olyan fenti lépés megtételéről, amely a de facto haladék időtartama alatt egyébként nem várt, de amelynek megtételétől ezen intézményi hitelezők nem tudnak eltekinteni.

25. A de facto haladék célja az együttműködés ösztönzésén túl, hogy lehetővé tegye az együttesen finanszírozott vállalati adós, illetve az intézményi hitelezők számára a helyzet értékelését, beleértve egy esetleges szerződésen alapuló haladék biztosításának szükségességét. Fizetési képtelenségi helyzettel fenyegető körülmény esetén az ügy összes körülményének figyelembevétele mellett indokolt lehet a de facto haladékról szóló értesítésben vagy a folyamat során egyébként megjelölni, hogy a de facto haladékot biztosító intézményi hitelezők a haladékot tartják – az esetleg külön megjelölt feltételek mellett – leginkább érdekükben állónak.

Az MNB jó gyakorlatnak tartja az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós közötti együttműködés ösztönzése érdekében, hogy az intézményi hitelezők az átstrukturálási intézkedésig de facto haladékot biztosítsanak az adósnak. Az intézményi hitelező a de facto haladék biztosításáról és annak kezdetéről minden esetben attól az időponttól számítva a lehető leghamarabb, lehetőség szerint azonnal meghozza a döntését, hogy

- a) az együttműködő együttesen finanszírozott vállalati adós jelezte pénzügyi nehézségeinek tényleges vagy közeli jövőben várható felmerülését az intézményi hitelezők felé, vagy
- b) amennyiben az intézményi hitelező nem az együttesen finanszírozott vállalati adóstól szerez tudomást az adós pénzügyi nehézségeinek felmerüléséről, és kapcsolatba lép az együttesen finanszírozott vállalati adóssal a megegyezésen alapuló adósságrendezés érdekében, amikor az együttműködő együttesen finanszírozott vállalati adós megegyezésen alapuló adósságrendezési eljárás mellett elköteleződik.

26. Amennyiben az intézményi hitelezők vagy azok egy része de facto haladékot biztosítanak az együttesen finanszírozott vállalati adósnak, akkor ennek tényéről, időtartamáról és következményeiről – a 20. pontban foglaltaknak megfelelően, igazolható és visszakereshető módon – az együttesen finanszírozott vállalati adóst értesíteni szükséges. A de facto haladék biztosítása önmagában nem jelenti azt, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adós mentesül az esedékes törlesztőrészek megfizetésétől, de az intézményi hitelező vagy hitelezők a de facto haladék megadását ezzel az intézkedéssel is kiegészíthetik. Ilyen kiegészítés esetén az intézményi hitelezők érdekeinek védelme, valamint az együttesen finanszírozott vállalati adós együttműködésének elősegítése érdekében indokolt lehet a fizetési haladék vagy esedékes törlesztőrészlet megfizetésére vonatkozó mentesség megadását arányos feltételekhez és határidőkhöz kötni.

27. Az MNB elvárja, hogy a de facto haladék a lehető legrövidebb időtartamú legyen. Amennyiben a felek a de facto haladékot a későbbiekben fenn kívánják tartani, akkor ajánlott, hogy annak feltételeiről szerződésben állapodjanak meg, a IX. pontban meghatározott elvek figyelembevételével.

28. Az MNB azt tartja jó gyakorlatnak, ha a de facto haladék a következő időpontok közül a legkorábbi bekövetkezésekor szűnik meg:

- a) szerződésen alapuló átstrukturálás lép hatályba az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós között;
- b) az együttesen finanszírozott vállalati adós nem együttműködő adóssá válik;
- c) az együttesen finanszírozott vállalati adós a hitelezők számára kielégítő módon képes bizonyítani, hogy nincsenek olyan pénzügyi nehézségei, melyek veszélyeztetnék az együttesen finanszírozott követelések teljesítését;

- d) az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szembeni érintett követelések tekintetében 50%-os aránynál nagyobb követeléssel rendelkező intézményi hitelezők arra a következtetésre jutnak a helyzetértékelés alapján, hogy megalapozott véleményük szerint megegyezésen alapuló átstrukturálási folyamat nem kivitelezhető, vagy nem biztosít lényeges előnyöket a jogszabályon alapuló adósságrendezési eljáráshoz képest;
- e) a haladékra vonatkozó szerződés formális megkötésének határideje vagy a megegyezésen alapuló átstrukturálási folyamatra – az intézményi hitelezők által az eset összes körülményeit figyelembe véve – meghatározott határidő eredménytelenül lejár, feltéve, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adósság tájékoztatták a vonatkozó határidőről és határidő hosszabbításra nem került sor az intézményi hitelezők által;
- f) külső körülmények miatt az intézményi hitelezők haladéktalan intézkedése szükséges érdekeik védelme érdekében (ideértve azt is, ha a vonatkozó jogszabályok alapján a hitelezőknek szükséges az adott eljáráshoz való csatlakozása) azzal, hogy az egymással történő megfelelő kommunikáció és a koordinált módon történő cselekvés ebben a helyzetben is elvárás az intézményi hitelezőkkel szemben;
- g) az együttesen finanszírozott vállalati adóssal szemben bármely hitelező jogszabályon alapuló adósságrendezési eljárást indít vagy fedezetet érvényesít.

IX. A szerződésen alapuló haladék¹

29. Amennyiben az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós között a haladékról szóló szerződés megkötésre kerül (a továbbiakban: szerződésen alapuló haladék), akkor ezen szerződésnek legalább az alábbiakat célszerű tartalmaznia:
- a) a szerződés tárgyának megjelölése;
 - b) felek megnevezése;
 - c) a haladék időtartamának meghatározása, rögzítve annak kezdő és záró időpontját;
 - d) a haladék időtartam meghosszabbításának lehetősége, az ehhez szükséges döntéshozatali szabályok;
 - e) a követelés vagy követelések összegének intézményi hitelezők és együttesen finanszírozott vállalati adós által megerősített összege;
 - f) a haladék feltételeinek rögzítése, ennek keretében a haladék időtartama alatt mind az intézményi hitelezőket, mind az együttesen finanszírozott vállalati adóssággal megillető jogok és terhelő kötelezettségek meghatározása, többek között:
 - fa) megállapodás azon intézkedésekről, amelyek megtétele a haladék időtartama alatt nem megengedett, továbbá amelyek megtételének lehetősége korlátozott, mert például ahhoz a többi intézményi hitelező meghatározott arányának hozzájárulása szükséges;
 - fb) megállapodás azon intézkedésekről, amelyek megtétele bizonyos feltételek mellett lehetséges;
 - g) titoktartással és bizalmas információkkal kapcsolatos kérdések rendezése.

¹ Az MNB kész felülvizsgálni és amennyiben szükségesnek ítéli, kiegészíteni az ajánlás ezen pontját a szupersenioritás intézménye kapcsán a vonatkozó európai uniós irányelvek hazai implementálását követően.

30. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézményi hitelezők gondoskodnak a szerződésen alapuló haladék együttesen finanszírozott vállalati adós tulajdonosai által történő támogatásának beszerzéséről, akár olyan módon, hogy ezen tulajdonosok is aláírják a szerződést, különösen abban az esetben, ha előre látható, hogy az átstrukturálás részeként a felek adósságot tőkévé kívánnak konvertálni, vagy ha az intézményi hitelezők áthidaló finanszírozás nyújtásával összefüggésben a tulajdonosok részvételére is számítanak.
31. Ajánlott, hogy – amennyiben ez nem akadályozza egy sikeres átstrukturálás megvalósítását – ne legyen kizáró ok a szerződésen alapuló haladék tekintetében az esetleges körülmény, hogy azt nem minden hitelező írja alá. Az MNB jó gyakorlatnak tekinti, ha az intézményi hitelezők törekednek arra, hogy a szerződésen alapuló fizetési haladékot minél több hitelező támogassa. Az MNB jó gyakorlatnak tekinti azt is, ha a fenti célok elérése érdekében az intézményi hitelezők, hitelezői típusonként, lehetséges alternatívákat dolgoznak ki annak megkísérlésére, hogy pozíciójukból esetlegesen fakadó különböző érdekeik közelítésre kerüljenek; így például indokolt lehet megfontolni azt, hogy a kitétséggel kapcsolatos kockázatokra vonatkozó biztosítással rendelkező intézményi hitelező támogatása érdekében a hitelezők megegyezzenek a biztosítás meghosszabbításával kapcsolatos költségek áthidaló hitelként történő kezelésében.
32. Az MNB elvárja, hogy a haladékról szóló szerződés tartalmazza az együttesen finanszírozott vállalati adós hozzájárulását a pénzügyi helyzetével, a követelés vagy követelések teljesítésével kapcsolatos információk szerződő felek, és adott esetben független tanácsadók közötti megosztásához, amennyiben a megoldáskeresési folyamat során ilyen irányú hozzájárulás még nem áll az intézményi hitelezők rendelkezésére. A szerződésen alapuló haladék időtartama alatt ugyanis az intézményi hitelezőknek – akár tanácsadók bevonásával – részletesen meg kell vizsgálniuk az együttesen finanszírozott vállalati adós pénzügyi helyzetét és egyéb, a követelés vagy követelések teljesítését befolyásoló releváns körülményeket. Ezen vizsgálat célja egy olyan jelentés elkészítése, amely alapján az intézményi hitelezők képesek lehetnek megoldási javaslatok kidolgozására, az együttesen finanszírozott vállalati adós által előterjesztett megoldási javaslatok felülvizsgálatára annak érdekében, hogy létrejöjjön a megegyezésen alapuló adósságrendezés.

X. Áthidaló finanszírozás

33. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha áthidaló finanszírozás nyújtása esetén az intézményi hitelezők nem csak a működés szoros értelemben vett költségeit veszik figyelembe, hanem megvizsgálják annak lehetőségét is, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adós esedékes és fizetendő köztartozásainak rendezése a finanszírozási célok között szerepelhet-e, például annak érdekében, hogy azok érvényesítése ne veszélyeztesse az átstrukturálási folyamat eredményességét. Amennyiben erről megállapodás születik, úgy ajánlott, hogy az intézményi hitelezők az ilyen finanszírozásban részt vevő intézményi hitelező kockázatának csökkentése érdekében a lehetséges legnagyobb mértékben együttműködjenek.
34. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézményi hitelezők felkérlik az együttesen finanszírozott vállalati adóst, hogy a haladék időtartama alatt tegyen javaslatokat a haladékot követő folyamatos üzletmenet biztosítására vonatkozóan, és hogy adjon rendszeres tájékoztatást pénzügyi helyzetéről.
35. Áthidaló vagy egyéb hasonló célú finanszírozás nyújtása esetén indokolt meggyőződni arról, hogy a haladék rendelkezései az átstrukturálási folyamatban részt nem vevő intézményi hitelezővel szemben

fennálló kötelezettséget nem sértenek, illetve ennek veszélye esetén ajánlott az ilyen hitelező kifejezett hozzájárulását beszerezni. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézményi hitelezők ebből a célból is kapcsolatot tartanak fenn egymással, és mindegyikük elősegíti a sikeres átstrukturálást azzal, hogy az egyébként érdekeit nem sértő, kitétségét nem növelő átstrukturálási intézkedésekhez indokolatlan késedelem nélkül járul hozzá.

36. A haladékot célszerű addig érvényben tartani, amíg döntés nem születik a megegyezésen alapuló adósságrendezésről – annak feltételeiről – vagy annak elmaradásáról.

XI. Megoldáskeresési folyamat

37. Az MNB javasolja, hogy az együttesen finanszírozott vállalati adós pénzügyi helyzetét és egyéb, a követelés teljesítését befolyásoló releváns körülményeket ismertető jelentésben szereplő információk, valamint az adós által javasolt megoldási lehetőségek figyelembevételével az intézményi hitelezők a pénzügyi kötelezettségvállalásokra (átstrukturálásra) vonatkozó javaslatokat dolgozzanak ki. A javaslatok kidolgozásánál célszerű értékelni többek között a fennálló követelés nagyságrendjét, a pénzügyi nehézségek okait, az adós jelenlegi és várható pénzügyi helyzetét. Az MNB jó gyakorlatnak tekinti, ha a megoldási (átstrukturálási) javaslatok kidolgozása során az intézményi hitelezők megfontolják a 39/2016. (X. 11.) MNB rendelet 9. §-ában meghatározott engedmények alkalmazhatóságát. A de facto haladék időtartama elhúzódásának elkerülése érdekében az MNB jó gyakorlatnak tartja azt is, ha a szerződésen alapuló haladék nem feltétlenül tartalmazza még a megvalósítani kívánt átstrukturálás minden részletét és feltételeit, amelyeket ekként a felek a szerződésen alapuló haladék időtartama alatt dolgoznak ki.
38. Az intézményi hitelezők és az együttesen finanszírozott vállalati adós közötti együttműködés gördülékenysége és a megoldáskeresési folyamat eredményessége érdekében indokolt azon személyek kijelölése, akik a megegyezésen alapuló adósságrendezés kidolgozásáért felelősek, továbbá indokolt a megoldási javaslatok elkészítésének határidejét és az elkészítési folyamat főbb állomásait előre rögzíteni.
39. Az MNB akkor tekinti hatékony megoldásnak az együttműködő együttesen finanszírozott vállalati adóssal szemben fennálló követelés átstrukturálását, ha az átstrukturálási folyamat révén várhatóan helyreállítható az együttesen finanszírozott vállalati adós üzletmenetének folyamatossága és az adós előreláthatólag teljesíteni tudja majd valamennyi, az egyezséget követően fennálló fizetési kötelezettségét.
40. Amennyiben az átstrukturálási folyamat részeként felmerül új, áthidaló finanszírozás nyújtása, akkor a kockázatok porlasztása érdekében javasolt, hogy a finanszírozásban minél több intézményi hitelező vegyen részt.
41. Az MNB elvárja, hogy az intézményi hitelezők vizsgálják meg az együttesen finanszírozott vállalati adós által fel nem használt hitelkeretek törlésének szükségességét, továbbá az alábbiakat:
- a) a származékos ügyletekre vonatkozó pozíciók lezárása vagy az ilyen ügyletek felmondása, azok elszámolása még fennmaradt hitelkeretből vagy hitellé alakítás útján;
 - b) a biztonságos működéshez nem szükséges vagyontárgyak értékesítése tekintetében, valamint az így befolyó ellenértéknek vagy az egyébként rendelkezésre álló készpénzállománynak a követelés

teljesítésére vagy áthidaló finanszírozásban való részvételként történő felhasználásáról megegyezni.

XII. Záró rendelkezések

42. Jelen ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz.
43. Jelen ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal. Az MNB hatósági határozattal rendkívüli adatszolgáltatást tervez elrendelni a jelen ajánlás alkalmazása kezdő időpontjától számított egy év elteltével, az ajánlás végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése céljából.
44. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy az intézményi hitelező az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben az intézményi hitelező jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben az intézményi hitelező csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.
45. Az MNB a jelen ajánlás alkalmazását a közzétételét követő 180. naptól várja el az érintett intézményektől.

Dr. Matolcsy György sk
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

Az együttesen finanszírozott vállalati adóssokkal szembeni követelések megegyezésen alapuló átstrukturálási folyamatának főbb lépései

